

РЕШЕНИЕ

№ 86

гр. Перник, 16 май 2011 година В

ИМЕТО НА НАРОДА

Административен съд-Перник, касационен състав, в открито съдебно заседание на двадесети април две хиляди и единадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Стефан Станчев

ЧЛЕНОВЕ: Емилия Иванова

Слава Георгиева

при секретаря Т.М. и с участието на прокурор Стефанова, като разгледа докладваното от съдия Иванова к.н.а.х.д. №68/2011 г., за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на глава XII от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по касационна жалба на **Ю.И.Д. ***** срещу решение №930/29.12.2010 г. на Районен съд - Перник, постановено по н.а.х.д. №1297/2010 г.

С атакуваното решение е потвърдено наказателно постановление №1908/10.09.2010 г. издадено от Началник сектор "ПП" към ОД на МВР- Перник, с което на жал бо подател я, за нарушение по чл.21, ал.2 от Закона за движение по пътищата (редакция към 13.08.2010 г.) и на основание чл. 182, ал.1, т.4 от ЗДвП, са наложени следните административни наказания: "глоба" в размер на 150 лв. и "лишаване от право" да управлява МПС за срок от един месец.

В касационната жалба се излагат аргументи за незаконосъобразност и неправилност постановеното решение. Въз основа на това от Административен съд-Перник се иска да го отмени и да се произнесе по същество, като отмени изцяло процесното наказателно постановление.

Касационният жалбоподател, редовно призован, не се явява в съдебно заседание.

Ответникът по жалбата, ОД на МВР-Перник, редовно призован, не се явява, не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

Окръжна прокуратура-Перник, чрез прокурор Стефанова, дава заключение, че жалбата е неоснователна, тъй като решението на първоинстанционния съд е правилно и законосъобразно и като такова следва да бъде оставено в сила.

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена в срок и от страна в административнонаказателното производство, поради което се дължи нейното разглеждане по същество.

Административен съд- Перник, като взе предвид наведените в жалбата доводи и извърши цялостен преглед за законосъобразност на обжалваното решение, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Районният съд е възприел фактическата обстановка по делото, от данните внесени чрез: АУАН и издаденото въз основа на него НП; Заповед №1-3-1687/02.08.2010 г. на министъра на вътрешните работи за определяне на длъжностни лица от МВР, които да съставят актове за установяване на административни нарушения, да издават наказателни постановления и да осъществяват контролна дейност по ЗДвП; разпечатка-

отчет №1 от дата 29.09.2010 г. от техническо средство "Радар ТК4" №101 за регистрирано на 27.08.2010 г. в 10:52 ч. нарушение; протокол от оторизирана лаборатория за последваща проверка на средства за измерване, със списък на скоростомерите, преминали задължителния последващ контрол, както и от показанията дадени от актосъставителя в хода на съдебното следствие пред първата инстанция.

Въз основа на събраните по делото доказателства и след техния анализ районният съд е намерил за безспорно установено, че на 27.08.2010 г. в 10:52 ч., в гр. Перник, по ул. "Ю. Гагарин" с посока "Винпром" - кв."Мошино", жалбоподателят управлява лек автомобил със скорост от 73 км/ч при ограничение па скоростта 40 км/ч, въведено с пътен знак №В-26. Нарушението е установено с техническо средство Трафик Радар ТК.4 №101. Вследствие това, на нарушителя е съставен АУАН, въз основа на който е издадено процесното НП.

При така установената от фактическа страна, на база на представените и събрани по делото доказателства, Районен съд-Перник е приел, че последните изясняват всестранно и пълно всички релевантни по делото обстоятелства. Поради тези съображения констатираното в АУАН нарушение на ЗДвП е прието за безспорно установено, а издаденото въз основа на него НП е потвърдено като правилно и законосъобразно, относно установяването и описанието на вмененото на жалбоподателя административно нарушение.

Настоящият съдебен състав не споделя правните изводи на Районен съд- Перник и в този смисъл смята касационната жалба за основателна.

В преценката си дали да издаде наказателно постановление административнонаказващият орган се основава на фактическите констатации в акта за установяване на административно нарушение, които при условията на чл. 189, ал. 2 от ЗДвП и в рамките на производството по налагане на административни наказания, се считат за верни до доказване на противното.

В производството пред съда обаче, тежестта на доказване е за административнонаказващия орган. Той трябва да докаже всички обстоятелства, защото пред съда АУАН и НП нямат презумптивна доказателствена стойност. Така гласи чл. 14, ал. 2 НПК, чиито разпоредби се прилагат субсидиарно, съгласно правилото на чл. 84 от ЗАНН. В този смисъл е и Постановление №10/1973 г.на Пленума на Върховния съд. Съдът е длъжен, разглеждайки делото по същество, да установи чрез допустимите от закона доказателства извършено ли е административно нарушение и обстоятелствата, при които е извършено. В конкретния случай настоящият съдебен състав намира, че в производството по издаване на НП, а и пред първата инстанция, не са събрани доказателства, които да установяват по безспорен начин извършването на нарушението. Районният съд е приел, че изложените в обстоятелствената част на акта факти съответстват на действителното положение, а същевременно събраните в тяхна подкрепа доказателства са достатъчни за несъмнен извод, че на посочените дата, час и място жалбоподателят е управлявал описаното превозно средство със скорост над разрешената, фиксирана с технически изправен скоростомер.

Не е налице обаче безспорно установяване на стойността на фиксираната скорост, което е основна част от състава на нарушението, за което жалбоподателят е административно санкциониран.

Стойностите на превишение на скоростта, фиксирани с Трафик Радар ТР4, не са установени по безспорен начин. Доказателствата представени пред районния съд в тази посока настоящият съдебен състав не цени, като годни такива. Съгласно разпоредбата на чл. 189, ал. 15 от ЗДвП „изготвените с технически средства или системи, заснемащи или записващи датата и точния час на нарушението... **разпечатки са веществено доказателствено средство** в административнонаказателния процес".

Представеният и приет като годно вещественно доказателство лист, не съдържа данни, които могат да бъдат приети за верни и относими. Разпоредбата на чл. 189, ал. 7 от ЗДвП (редакция към 13.08.2010 г.) предполага наличие на определени реквизити, за да бъде приета разпечатката като достоверно вещественно доказателство. Но същата съдържа единствено регистрирана на посочената в АУАН дата и час скорост от 73 км/ч. Липсва надлежна заверка от органа, който я е издал. А това е важно, защото е част от процеса по установяване и доказване на нарушенията по ЗДвП, свързани с превишаване на скоростта. Единствения начин, по който могат да бъдат фиксирани стойностите на скоростта на движение на МПС-та е скоростомер, поради което той е изключително важна част от процеса на доказване. И ако в производството пред административнонаказващия орган доказването е в тежест на нарушителя, но при законосъобразно провеждане на следствието, то пред съда доказателствената тежест е за административния орган, със служебното съдействие на съда.

Съгласно инструкцията за експлоатация на Трафик Радар ТР 4, т. 3.1.8, паметта на техническото средство съдържа регистрираните превишения на ограничението на скоростта, заедно с параметрите на измерване: дата, час, минута и ограничение на скоростта, които данни автоматично се запамятват и номерирант, като при нужда могат да се извеждат, като обемът на паметта е не по — малко от 85 записа. Представената като доказателство по делото разпечатка от посочените в АУАН и НП дата и час, е номерирана под №1. Това обстоятелство не може да се приеме за достоверно дори и условно, тъй като паметта на радара се предполага че съдържа не по-малко от 85 записа. За близо месец и половина разлика от датата на установяване на нарушението, до датата на издаване на разпечатката, е житейски невъзможно да има само едно запамятване. Редно би било още в АУАН, а след това и в НП да се описва поредният номер на регистрираното превишение, а разпечатката от него да е неразделна част от АУАН и НП. Такава практика не е утвърдена при съставянето на актовете установяващи нарушения по ЗДвП. А правилото на чл. 189, ал. 2 от ЗДвП, придаващо презумптивна доказателствена стойност на редовно съставените актове по ЗДвП, не може да се използва в противоречие с правилата за водене на административнонаказателното производство, и по - специално с императивното правило на чл. 57, ал. 1, т. 5, предл. поел. от ЗАНН, съгласно което НП следва да се съдържа и описание на доказателствата, които потвърждават нарушението, които логично следва и да се приложат. В тази връзка, липсата на *годното* вещественно доказателствено средство в административнонаказателния процес, по смисъла на чл. 189, ал. 7 (ред. към 13.08.2010 г.) е липса на доказателства, които потвърждават нарушението. В противен случай, ако за издаване на наказателното постановление за нарушение по ЗДвП е достатъчно описанието на нарушението в АУАН от актосъставителя, се обезсмисля използването на технически средства за установяване на превишението, данните от които се показват единствено и само на водача. Независимо, че радарът технически не може да регистрира номера на превозното средство, чиято скорост установява, законосъобразно е разпечатката да съдържа регистрационен номер на МПС или посочване на бланков номер на АУАН, за да е ясно какво идентифицира, като не на последно място достоверността и бъде заверена от органа, който я издава.

Мотивиран така, настоящият съдебен състав намира, че в административното производство по издаване на НП, а така също и в производството пред съда, не са събрани достатъчно и категорични доказателства, които да установяват факта на извършване на нарушението, както и размерът на превишението на скоростта. Решението е постановено при съществени нарушения на процесуални правила, което е ограничило правото на защита и справедлив процес за нарушителя. Касационният състав обаче счита, че не следва да връща делото за ново разглеждане с цел събиране на

доказателства и установяване по безспорен начин на фактическата обстановка. Дори и да бъде установена тя пред първата инстанция, това не може да санира незаконосъобразното НП. Същото следва да бъде отменено, тъй като не отговаря на изискванията на чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН, досежно доказателствата. Поради това решението на Районен съд- Перник като неправилно и незаконосъобразно следва да бъде отменено.

По изложените съображения, **Административен съд- Перник**

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение №930/29.12.2010 г. на Районен съд - Перник, постановено по н.а.х.д. №1297/2010 г., като вместо него постановява:

ОТМЕНЯ наказателно постановление №1908/10.09.2010 г. издадено от Началник на сектор "ПП" към ОД на МВР- Перник, с което на жалбоподателя, за нарушение по чл.21, ал.2 от ЗДВП (редакция към 13.08.2010 г.) и на основание чл. 182, ал.1, т.6 от ЗДВП, са наложени административни наказания "глоба" в размер на 150 лв. и "лишаване от право" да управлява МПС за срок от един месец.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:/п/

ЧЛЕНОВЕ: /п/